

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/106/2022
Identifikačné číslo spisu: 8817208206
Dátum vydania rozhodnutia: 15.12.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8817208206.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ B. C., bývajúcej v K.Č. XXX/X, 2/ A. C., bývajúceho v K. XXX/X, oboch zastúpených JUDr. Igorom Lakatošom, advokátom so sídlom vo Vranove nad Topľou, M. R. Štefánika 873/204, proti žalovanému N&N Trade s.r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Duklianskych hrdinov 1682/21, zastúpenému JUDr. Petrom Nízky, advokátom so sídlom v Humennom, Námestie slobody 2, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/71/2017, o dovolaní žalobcu 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 23. marca 2021 č. k. 18Co/18/2020-168, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 3. decembra 2018 č. k. 3C/71/2017-125 žalobu zamietol a žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 420, § 420 ods. 1, 3, § 420a ods. 1, § 420 ods. 2a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali, že im škoda bola spôsobená v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného. Žalobcovia 1/ a 2/ v tomto konaní nepreukázali škodu a ani výšku škody a príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody. K žalobe predložili kalkuláciu opravy od spoločnosti Škoda autoservis Vranou nad Topľou. Táto kalkulácia bola vypracovaná až dva mesiace, odo dňa, kedy mala vzniknúť na ich motorových vozidlách škoda, spôsobená činnosťou žalovaného. Z dokazovania tiež nepochybne vyplynulo, že obaja žalobcovia prevzali po vykonaní práce motorové vozidlá bez námietok, zaplatili za práce a až po dvoch týždňoch kontaktovali žalovaného a žiadali náhradu škody. Predložili znalecké posudky P. Š. E., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu osobných motorových vozidiel a v nich sa konštatovalo, že čalúnenie dverí nebolo poškodené. Žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali vynaloženie finančných prostriedkov na opravu motorových vozidiel, predložili len kalkuláciu opravy a na základe týchto skutočností súd prvej inštancie nemohol priznať náhradu škody, ktorá by snáď mala vzniknúť podľa kalkulácie opravy. Vo vzťahu k oznámeniu

poisťovne GENERALI a.s., zo dňa 19. septembra 2017, kde sa konštatovalo chybne vykonané čistiace práce v interiéri motorového vozidla, bolo potrebné uviesť, že zápis o ohliadke motorových vozidiel mal byť vykonaný 8. augusta 2017. Zápisy poisťovne o ohliadke boli nečitateľné a nezrozumiteľné. Navyiac žalobcovia prevzali motorové vozidlá bez pripomienok a za službu zaplatili. Nároky si začali uplatňovať prakticky až dva týždne po vykonaní čistiacich prác interiéru motorového vozidla. V tomto smere potom súd prvej inštancie považoval výpovede žalobcov 1/ a 2/ za nevierohodné. Žalovaný sa vyjadril, že sa snažil vyriešiť vec cez poisťovňu, ktorá neuznala poistnú udalosť. Zo strany žalobcov nebola preukázaná skutočná škoda. V znaleckom posudku na stanovenie všeobecnej ceny týchto vozidiel konštatoval znalec, že interiér oboch vozidiel bol nepoškodený. Náhrada škody by bola dôvodná, ak by preukázali škodu na vozidle a náklady, ktoré vynaložili na opravu motorových vozidiel. Znalecké posudky P. E. boli predložené až po ukončení dokazovania, kedy na výslovnú výzvu súdu prvej inštancie oznámili obe strany, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP, okolnosti hodné osobitného zreteľa videl súd prvej inštancie práve v charaktere veci a v okolnostiach u strán sporu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd alebo krajský súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 23. marca 2021 sp. zn. 18Co/18/2020 potvrdil rozsudok a nepriznal stranám sporu nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že išlo o spotrebiteľský spor, keďže žalobcovia v postavení spotrebiteľa - zákazníka, si objednali službu u žalovaného v rámci predmetu jeho podnikania. Z podstaty tohto sporu to znamenalo, že žalobcovia mohli navrhovať vykonanie dôkazov až do vyhlásenia rozsudku. Preto neobstálo odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie o oneskorenom predložení znaleckých posudkov P. E., ktorými žalobcovia mienili preukázať škodu, ktorá im vznikla. Koncentráciou konania rozumieme povinnosť strany vykonať určité procesné úkony (v tomto prípade navrhnúť dôkazy) v istej časti konania. V štandardnom sporovom konaní môžu strany navrhovať dôkazy najneskôr do momentu vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončí (§ 154 CSP, tzv. zákonná koncentrácia). Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu. Sudca má taktiež aj subjektívnu možnosť posúdiť včasnosť uplatnených prostriedkov procesnej obrany a prostriedkov procesného útoku cez inštitút tzv. sudcovskej koncentrácie konania (§ 155 CSP). Ak tieto prostriedky strana neuplatní včas, súd na ne nemusí prihliadať. V prípade spotrebiteľských sporov sa ustanovenia o koncentrácii nepoužijú vo vzťahu k strane, ktorá je spotrebiteľom. Spotrebiteľ môže v konaní uviesť skutočnosti a dôkazy kedykoľvek uzná za vhodné, najneskôr však do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Žalobcovia predložili dôkazy, na základe ktorých sú presvedčení o dôvodnosti podanej žaloby. Predložené dôkazy však neumožnili dospieť k záveru o dôvodnosti nároku žalobcov. Jednak predložili ako dôkaz, kalkuláciu ceny opravy, ako preukázanie výšky škody, teda nie o skutočne vynaložených finančných prostriedkoch. Rovnako znalecký posudok P. E. nepomohol žalobcom v preukázaní škody spôsobenej žalovaným, keďže nekorešpondoval s tvrdením žalobcov, že vnútorné čalúnenie v motorových vozidlách žalobcov bolo poškodené. V tomto smere konštatovanie znalca o bezchybnom stave vnútorného čalúnenia motorových vozidiel zásadným spôsobom spochybnil tvrdenie žalobcov. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj „dovolatelia“), ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP v spojení § 431 ods. 1 CSP, nakoľko odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Namietali, že odvolací súd nezistil úplne skutkový stav, nesprávne vyhodnotil žalobcami predložené písomné dôkazy a to znalecké posudky, písomné vyjadrenia žalovanej strany a nezistil, čo bolo podstatou žaloby. Odvolací ako aj prvostupňový súd nezohľadnili, že zistenie poškodenia vozidiel bolo urobené ku dňu pred vznikom škodovej udalosti. Žalobcovia uvedený postup, ktorý zahŕňal vypracovanie znaleckých posudkov, dali vypracovať v súlade so znením definície, že za skutočnú škodu treba považovať zmenšenie majetku poškodeného. Odvolací súd a rovnako aj súd prvého stupňa neuviedli, o ktoré ustanovenie Občianskeho zákonníka svoje rozhodnutie opreli, čo podľa názoru žalobcov znamená, že také rozhodnutie nie je ani preskúmateľné. Navrhli rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spisania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolačný dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. Dovolačný súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolačný súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcov 1/ a 2/, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k nej tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Žalobcovia 1/ a 2/ dovolaním namietali, že súdy nezistili skutkový stav, nesprávne vyhodnotili žalobcami predložené písomné dôkazy- znalecké posudky, písomné vyjadrenia žalovanej strany, ale čo je najdôležitejšie, nezistili, čo bolo podstatou žaloby. Po zistení skutkového stavu súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil predložený dôkazový potenciál žaloby, za právnu argumentáciu použil nenáležitú formuláciu, resp. definíciu, čo je skutočná škoda, a svoj právny záver neoprel ani o príslušné ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie je podľa dovolateľov nepreskúmateľné.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého

rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa týka žaloba, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom sporovom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky nimi navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, nie procesných strán. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za vadu zmätočnosti (viď R 125/1999).

13.1. Dovolací súd konštatuje, že podľa § 191 CSP dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov bez toho, aby z toho plynúce skutkové závery boli svojvoľné či ústavne neudržateľné, nie je vadou konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Najvyšší súd v súvislosti s námietkami dovolateľov týkajúcimi sa nedostatkov v procese zisťovania a hodnotenia skutkového stavu konštatuje, že dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, v posudzovanom spore však dovolací súd takúto vadu nezistil.

13.2. Pokiaľ dovolatelia vytýkali odvolaciemu súdu nedostatky v procese obstarávania skutkových podkladov pre rozhodnutie, najvyšší súd pripomína, že (ani prípadné) nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017, 9Cdo/86/2020). Pri posudzovaní ústavnosti tohto právneho názoru nedospel ústavný súd (II. ÚS 465/2017, III. ÚS 40/2020) k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Výnimkou sú iba rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V preskúmvanej veci však dovolanie na takýchto argumentoch nespočívalo.

14. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietali, že v konaní odvolací súd úplne nezistil skutkový stav, nesprávne vyhodnotil žalobcami predložené písomné dôkazy - znalecké posudky, písomné vyjadrenia žalovanej strany. K tomu dovolací súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán sporu, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 CSP). Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci súdu korigovať návrhy strán na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Z uvedeného je zároveň zrejmé, že Civilný sporový poriadok strane konania priznáva právo vykonanie určitého dôkazu navrhnúť. Toto procesné oprávnenie žalobcovia 1/ a 2/ v danej veci aj využili (neboli im odňaté).

15. Dovolací súd neakceptoval opodstatnenosť dôvodov, ktoré žalobcovia 1/ a 2/ uviedli v dovolaní. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia bližšie konkretizoval a objasnil dôvody, prečo na základe zistených skutočností musel žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietnuť a odvolací súd potvrdil správnosť prijatého záveru. Dovolací súd sa plne stotožňuje s tým, že žalobcovia 1/ a 2/ nepredložili žiadne konkrétne tvrdenia, ktoré by mali preukázať dôvod nároku na uznanie škody na motorových vozidlách. Žalobcovia 1/ a 2/ predložili ako dôkaz, kalkuláciu ceny opravy, ako preukázanie výšky škody, teda nie o skutočne vynaložených finančných prostriedkoch. Rovnako znalecký posudok P. E., nepomohol žalobcom 1/ a 2/ v preukázaní škody spôsobenej žalovaným, keďže nekorešpondoval s tvrdením žalobcov 1/ a 2/, že vnútorné čalúnenie v motorových vozidlách bolo poškodené. V tomto smere konštatovanie znalca o bezchybnom stave vnútorného čalúnenia motorových vozidiel zásadným spôsobom spochybnil tvrdenie žalobcov 1/ a 2/. Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že týmto postupom súdov nedošlo k založeniu vady podľa § 420 písm. f/ CSP.

16. Dovolatelia v dovolaní ďalej namietali, že odvolací súd ako aj súd prvého stupňa neuviedli, o ktoré ustanovenie Občianskeho zákonníka svoje rozhodnutie opreli, čo podľa ich názoru znamenalo, že také rozhodnutie je nepreskúmateľné. K tejto námietke dovolací súd poukazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie z ktorého vyplýva, že citoval ustanovenia Občianskeho zákonníka pri právnom posúdení veci (ods. 16-18) predmetného rozsudku a oprel svoje rozhodnutie o ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka a to, že v danom prípade žalobca 1/ a 2/ nepreukázal, že im bola spôsobená škoda, ktorá súvisí s prevádzkovou činnosťou žalovaného a ani výšku škody, a príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody.

17. Z ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky zároveň vyplýva, že zásah do základného práva na súdnu ochranu či práva na spravodlivé súdne konanie by v tejto súvislosti bolo možné konštatovať len vtedy, ak by záver všeobecného súdu o nevykonaní účastníkom navrhovaného dôkazu bol zjavne neodôvodnený, chýbala by mu predchádzajúca racionálna úvaha konajúceho súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by nevykonaním navrhnutého dôkazu bol účastník postavený do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana v konaní (I. ÚS 350/08).

18. K namietanej nepresvedčivosti rozhodnutí rozsudkov súdov nižších inštancií (nedostatočného odôvodnenia) dovolací súd poznamenáva, že v posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Súdny oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí podrobne popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, uviedli z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, a zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali, a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa vysporiadalo so všetkými podstatnými odvolacími námietkami žalobcov 1/ a 2/ a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ nepreukázali škodu a ani výšku škody a príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody. K žalobe žalobcovia 1/, 2/ predložili kalkuláciu opravy od firmy Škoda autoservis Vranov nad Topľou zo dňa 24. septembra 2017. To znamenalo až po dvoch mesiacoch odo dňa, kedy mala vzniknúť na ich motorových vozidlách škoda spôsobená činnosťou žalovaného. Z dokazovania tiež nepochybne vyplývalo, že žalobcovia 1/, 2/ prevzali po vyčistení a čistiacich prácach, ktoré vykonali pracovníci žalovaného na ich motorových vozidlách bez akýchkoľvek námietok, zaplatili za vyčistenie a až prakticky po dvoch týždňoch žalobcovia 1/, 2/ kontaktovali žalovaného a žiadali náhradu škody. Súd poukázal aj na znalecké posudky znalca P. Š. E. č. XX/XXXX a č. XX/XXXX v ktorých síce vyhotovil znalecký posudok a stanovil všeobecnú hodnotu osobných motorových vozidiel žalobkyne 1/ a žalobcu 2/, avšak v týchto znaleckých posudkoch konštatuje, že čalúnenie dverí, resp. že vozidlá sú nepoškodené. Žalobcovia 1/, 2/ nepreukázali ani vynaloženie finančných prostriedkov, ktoré použili na opravu motorových vozidiel. Predložili len kalkuláciu opravy a na základe tejto skutočnosti súd nemohol priznať náhradu škody, ktorá by snáď mala vzniknúť podľa kalkulácie opravy. Znalecké posudky č. XX/XXXX a č. XX/XXXX boli

predložené až po tom, čo súd ukončil dokazovanie a po tom, čo účastníci a zástupcovia nemali žiadne návrhy na dokazovanie. Pokiaľ sa týka správy od poisťovne Generali a.s. ohľadom likvidácie škodovej udalosti, tak na pojednávaní dňa 23.5.2018 konatelia žalovaného zhodne uviedli, že žiadnu škodu žalobcom nespôsobili pri čistení vozidla. Naformulovali pre poisťovňu poistnú udalosť tak, ako to uviedol žalobca 2/, ktorý ich informoval, že niekde naštudoval na internete, ako to mohlo vzniknúť a urobili to len v rámci, aby zachovali dobré meno firmy. Urobili to hlavne preto, že chceli prítomným žalobcom nejakú pomôcť. Voči tejto výpovedi konateľov žalovaného nemali žalobcovia 1/, 2/ žiadne pripomienky a námietky. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobcovia predložili dôkazy, na základe ktorých sú presvedčení o dôvodnosti podanej žaloby. Predložené dôkazy však neumožnili dospieť k záveru o dôvodnosti nároku žalobcov. Jednak predložili ako dôkaz, kalkuláciu ceny opravy, ako preukázanie výšky škody, teda nie o skutočne vynaložených finančných prostriedkoch. Rovnako znalecký posudok P. E. nepomohol žalobcom v preukázaní škody spôsobenej žalovaným, keďže nekorešpondoval s tvrdením žalobcov, že vnútorné čalúnenie v motorových vozidlách žalobcov je poškodené. V tomto smere konštatovanie znalca o bezchybnom stave vnútorného čalúnenia motorových vozidiel zásadným spôsobom spochybnil tvrdenie žalobcov.

19. Myšlienkový postup súdov je dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Z uvedeného je teda zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že žalobcovia 1/ a 2/ sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnili, a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa ich predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolatelia so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch nižších inštancií nesúhlasili a nestotožnili sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

20. Dovolací súd na uvedenom základe dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ neopodstatnene namietali nesprávny procesný postup súdov nižších inštancií, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie ich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia nevyplýva. Dovolací súd preto dovolanie žalobcov 1/ a 2/ odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.